

"Teslim değil imandır... Taklit değil tahkiktir." ile "Herkes herbir risalenin herbir meselesini anlamasına muhtaç değil." İfadesini nasıl te'lif edebiliriz? Burada ve bazı başka yerlerde teslim istenmiyor mu acaba?

"Çünkü, yazılan Sözler tasavvur değil, tasdiktir. Teslim değil, imandır. Marifet değil, şehadettir, şuhuddur. Taklit değil, tahkiktir. İltizam değil, iz'andır. Tasavvuf değil, hakikattir. Dâvâ değil, dâvâ içinde burhandır."(1)

Bu ifadeler, imana dair konularda caridir.

Yani Risale-i Nur imana dair konularda öyle bir delil ve öyle bir bakış açısı getiriyor ki, insanın kalbine tam bir kat'iyet ve rusûhiyet veriyor. Bazıları bu delillerden birisi ile tahkike ulaşıırken, kimileri, yüzlercesi ile kimileri de binlercesi ile ulaşır. Yani Risale-i Nur'dan istifade etmede herkes bir tarağın dişleri gibi eşit değildir.

Her insan istidat ve zekâvetine göre Risalelerden istifade eder. Risale-i Nur'un getirdiği her bir delil aslında tam bir tahkiktir, ama bu tahkiki herkesin anlaması gerekmiyor. Avam birisinin, bir delil ile ikna olduktan sonra Risale-i Nur'un anlamadığı diğer delillerine tam itimad etmesi tahkike aykırı değildir.

Bilakis umumî bir kanaat olarak bu delillere hüsn ü zanda bulunması imanına kuvvet, kalbine genişlik ve ferahlık verir. *"Benden daha zeki ve daha tahsilli insanlar Risaleye teslim oluyorsa, demek benim anlamadığım o deliller, o insanları ikna ediyor; hem onlara tam bir tahkik veriyor"* diyerek, tam bir kanaat ve teslimiyet hâsıl olur. Bu yolla anlamadığı delillerden bir iman, bir tahkik çıkarır.

(1) bk. [Mektubat, Yirmi Sekizinci Mektup.](#)